

Rakušanův migrační pakt: Fatální ztráta suverenity naší země s dalekosáhlými důsledky

- editor007 | 24. dubna 2024

ČESKO: Českou politickou scénu zleva doprava, od opozice přes koalici, zaměstnala hádka o „výjimku/nevýjimku“ z tzv. Migračního paktu. Je zarážející, jak snadno se ministru Rakušanovi (a s ním i celé vládě) podařilo spor zahltit detaily a skrze jejich sporné výklady zavléci celý problém do slepé uličky. Tento manévr, usnadněný argumentační nedůrazností opozice, pomohl zakrýt to nejpodstatnější - ČR se ve prospěch EU bez odporu vzdala svého nezávislého práva rozhodovat o tom, kdo u nás může žít.

Migrační pakt nespadol z nebe. Je zoufalou reakcí na důsledky ničující politiky multikulturalismu – jedné z ideologií, na které Evropská unie stojí a považuje ji za žádoucí a přínosnou. Na základě multikulturalistických představ o světě se západní Evropa po celá desetiletí otevírá migračním vlnám z Afriky a Blízkého a Středního východu, které už dávno nabyly charakteru nezvládnutelné masové migrace. Diskuse v českém parlamentu o „výjimce“ je proto zavádějícím sporem, neboť spor by měl být veden o samotnou obsahovou i formální podstatu současného evropského unifikačního procesu, o dnešní Evropské unii a jejích politikách a naší politické neschopnosti či slabosti těmto trendům vzdorovat.

Vládní Fialova koalice proti Migračnímu paktu nic zásadního nemá, ale debata o „výjimce/nevýjimce“ jí nemůže vyhovovat. Nebezpečně totiž upozorňuje veřejnost na drsnou realitu, že otázka migrace nejen nezmizela, ale naopak se České republiky začíná přímo dotýkat. Opozici sice nabízí debata o „výjimce/nevýjimce“ v předvolebním období vhodnou politickou municí, ale to podstatné nezaznělo od nikoho: Rakušanovým podpisem a vládním příkryvnutím na Migrační pakt jsme se ve prospěch EU vzdali výlučného práva samostatně a svobodně rozhodovat o tom, kdo u nás v budoucnosti bude žít a komu my sami povolíme bydlet na našem území. Už to nebudeme my, kdo bude rozhodovat o podmínkách přidělování pobytu v České republice. Už to bude Evropská komise – a je zcela lhostejné, zda jsme si vyjednali výjimku nebo ne. Ostatně historie existence naší země v Evropské unii má své vlastní zkušenosti s „bruselským“ dodržováním výjimek. Věřit, že výjimky jsou pro úředníky v Evropské komisi něčím posvátným, je bláhové a naivní. Jediné, čemu evropské instituce rozumí, je uplatnění práva veta – tím bez váhání pohrozili Slováci, Maďari a dokonce i probruselský Tusk. Česká vláda ne!

Vzdání se práva svobodně a autonomně rozhodovat o azylové politice ve prospěch EU je zcela bezprecedentní a kolosální politické selhání Rakušana, Fialy a celé jejich koaliční vlády. Kde vzali mandát, aby svévolně, bez rozsáhlé a vážné diskuse v parlamentu (když už názor veřejnosti tuto vládu dávno nezajímá) zavlékli Českou republiku do migračního marasmu? Což dnes a denně nepřibývá informací o sociálních, společenských, ekonomických i bezpečnostních problémech, kterými si Německo, Francie, Itálie, Belgie nebo Nizozemí v souvislosti s nezvládnutelnou migrací procházejí? Zeptala se vládní koalice v minulých volbách voličů, co si o tomto problému myslí? Nabídla jim racionální řešení? Proč Fialova vláda nepodnikla něco podstatného (nebo alespoň proces přijetí Migračního paktu zpomalujícího) v rámci tolik opěvovaného českého předsednictví EU? Neudělala nic! Jen veřejnost opíjí představou, že budeme mít jakousi „výjimku“.

Shrňme si to tedy:

- Téma masové migrace je mimořádně závažným fenoménem rozhodujícím o budoucnosti významné části evropského kontinentu. Své kořeny má v ideologii multikulturalismu, která je jedním z nedotknutelných stavebních kamenů politik Evropské unie;
- Migrační pakt je reakcí západní části EU na masivní příliv imigrantů do jejich prostoru. Cílem paktu je přeměrovat migranty do zemí, kam primárně nesměřují. Tedy i do České republiky;
- Tím, že Fialova vláda prostřednictvím ministra Rakušana tzv. Migrační pakt akceptovala, dobrovolně a svévolně se ve prospěch institucí EU vzdala práva na výkon národní nezávislé politiky o tom, kdo u nás bude žít;
- K takovému rozhodnutí s tak dalekosáhlými důsledky Fialova vláda neměla mandát od českých voličů a její rezignace na tak výlučně národní pravomoc, jakou je rozhodování o tom, kdo v naší zemi může či má žít, je neomluvitelná;
- Diskuse o „výjimce“ či „nevýjimce“ už je „pouze“ sporem o technicistní detail řešení;
- Jediným možným a správným řešením je Migrační pakt za ČR vetovat (podobně jak o tom uvažují Slovensko, Maďarsko a Polsko). Fakt, že Fialova vláda nechce problém řešit podobně razantně, je důkazem její vazalské, nekritické probruselské politiky;
- Zvažujeme-li při příležitosti 20. výročí vstupu ČR do EU výnosy a náklady tohoto rozhodnutí, pak podvolení se Migračnímu paktu a vzdání se práva samostatně určovat národní přistěhovaleckou politiku jsou nejen chybou Fialovy vlády historického rozsahu, ale také ohromným nákladem členství ČR v EU s dalekosáhlými důsledky.

AUTOR: Ivo Strejček

[ZDROJ](#)